

РЕШЕНИЕ

№ 24372

гр. София, 21.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 01.11.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова

**ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Тони Петрова, като разглежда дело номер **8985** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 208 и сл. АПК във връзка с чл. 285, ал. 1 ЗИНЗС.

Образувано е по касационни жалби на Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", чрез юрисконсулт Б. К. и от В. Ц. П., против Решение № 2824 от 26.04.2024г., постановено по административно дело № 2818/22г. по описа на Административен съд София-град, с което Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" е осъдена да плати на В. Ц. П. ЕГН [ЕГН] сумата от 15 000лв. представляващи неимуществени вреди, причинени му от бездействието на служители на ответника в СЦЗ за периода от 28.11.2019г. до 03.09.2020г., което бездействие се изразява в незалепен своевременно и лошо залепен мост, довел до падане на зъбите, както и нелечение в резултат, на което са започнали да му падат зъби от горната челюст, като за разликата от 15 000лв. до пълния предявен размер от 35 000 лв. искът е отхвърлен като недоказан.

Със същото решение Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" е осъдена да заплати на основание чл.38 ЗА на адв. М. П. от САК – 2 200лв. адвокатски възнаграждение.

В касационната жалба, подадена от Главна дирекция "Изпълнение на наказанията", са изложени доводи, че решението на Административен съд София-град в осъдителното му част е неправилно и необосновано, доколкото изложените обстоятелства в исковата молба, не са установени по делото. Излагат се

съображения, че по отношение на П. са положени всички необходими грижи с оглед предоставената от него документация, дори и е извършвана манипулация по настояване на лицето, за която стоматолога на затвора е изразил негативно отношение. Според ГДИН лечението с коронки и мостове е спешно състояние в стоматологията и се извършва по планов ред и срещу заплащане, а лечението с импланти не е включено в осигурителния пакет на НЗОК и не се предлага в местата за лишаване от свобода. Л.св. П. макар и да не е бил включен в графиците за планов преглед, е преглежда извън утвърдения график на 04.12.2019г., 19.12.2019г. и на 30.12.2019г. С оглед горното се твърди, че съдът неправилно е приел наличие на бездействие от страна на затворническата администрация, във връзка с което молят за отмяна на постановеното решение респ. отхвърляне на предявения иск за вреди.

В с.з. касаторът ГДИН се представлява от юрк.В., която поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена.

Ищецът В. Ц. П., редовно призован за с.з., не се явява и не изпраща представител.

Представителят на СГП изразява становище, че касационната жалба на ГД „Изпълнение на наказанията“ е основателна и моли същата да бъде уважена.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – София-град приема, че касационните жалби са подадени в срок от надлежни страни, поради което са процесуално допустими.

За да прецени основателността на всяка от жалбите, съдът съобрази следното:

Производството пред Административен съд София-град се е развило по реда на чл.284 от ЗИНЗС вр. чл.1 от ЗОДОВ. Исковата претенция е предявена в размер на 35 000 лева. С оспореното решение Главна дирекция "Изпълнение на наказанията" е осъдена да заплати на В. Ц. В. обезщетение за неимуществени вреди в размер на 15 000 лв.

За да постанови този резултат, съдът е приел от фактическа и правна страна следното:

За периода от 19.04.2019г. до 28.11.2019г., касаторът В. П. е бил задържано по мярка за неотклонение ЗС, като от 28.11.2019г. е бил преведен в СЦЗ, съответно на 03.09.2021г. е освободен.

От представена по делото медицинска справка от зъболекаря на СЦЗ д-р К., се установява, че за лечението на ЛС е изготвен график /одобрен от Началника на затвора вкл. и по часове/ като извън същия - се правят и прегледи по спешност. В почивни и празнични дни- има квалифициран персонал на разположение в СБАЛЛС. Конкретно за касатора П. е посочено, че на 31.12.2019г./забележка – в журнала е посочена датата 30.12.2019г./ му е циментиран стар мост въпреки, че зъболекарят е бил против. Други манипулации не са му правени и не е посещавал кабинета до молбата за външно лечение. По повод молба за външно лечение от 21.06.21г. е изготвена докладна записка.

Видно от приложената по делото медицинска справка от 16.12.2020г., предоставена във връзка с адм.дело №6307/20г., ищецът е поискал да му се залепи стария мост, за чието състояние е бил уведомен и е подписал, че няма претенции. Не е спорно, че от справка, изготвена от д-р К. от 12.06.2020г. същата е била против. Тя е изготвила и справката, видно от която след залепването на моста -на 29.06.2021г. е отказал преглед за актуална справка.

Представена е Заповед №408 от 30.07.2021г. на Началника на затвора за извеждането на 31.07.2021г. на П. извън затвора за външно лечение. Същата е

свързана с даденото разрешение по протоколно определение на Специализирания наказателен съда.

По делото са разпитани свидетелите В. И. С. и д-р П. Б., чиито показания, са възприети за достоверни относно съобщаваните от самия него оплаквания.

Изслушана е СМЕ, изготвена от вещото лице д-р М., които съдът е кредитирал и в която вещото лице подробно анализира данните за състоянието на зъбите преди задържането на лицето, както и след това.

Съдът е извел, че ищецът има съществуващ проблем със зъбния си статус, за който е имал необходимост от лечение на своите зъби. Същият е сезирал за това многократно затворническата администрация, вкл. е искал и външно лечение, на което е бил подложен обаче еднократно при личния стоматолог на лицето д-р Б.. Именно въз основа на горното, съдът е установил незаконосъобразно бездействие, довело до вреди у ищеца, вследствие на неказано лечение. Отчитайки естеството на вредите, причинно-следствената връзка с незаконосъобразното бездействие на ответника, периода на това бездействие, съдът е обезщетил ищеца със сумата от 15 000 лева, и е отхвърлил иска за разликата до 35 000 лв.

Решението правилно.

Изяснени са с допустими доказателства и доказателствени средства в необходимата пълнота релевантните по делото факти, чийто кръг е очертан с твърденията, на които се е основавал иска, описани в исковата молба. Не се установяват нарушения във връзка с разпределянето на доказателствената тежест и преценката на събрания доказателствен материал. Подробно са обсъдени всички събрани доказателства и са посочени възприетите чрез тях факти.

Неоснователно е твърдението на касационния жалбоподател ГДИН, че за исковия период липсват надлежно установени оплаквания на ищеца относно проблем със зъбите. Видно от свидетелските показания, непротиворечащи на останалия доказателствен материал, ищецът е имал такива оплаквания и те не са били инцидентни и не проявени чрез неговото поведение. Отделно от това, кредитирането на тези показания не е относно проблем със зъбния статус на лицето преди настаняването му в ареста, а след това (след неправилно залепения мост на 30.12.2019г., довело в последствие до изгубване на тези зъби), както и неприятните изживяванията на ищеца и предприеманите от него действия за разрешаване на здравословните му страдания.

Оспореното решение е мотивирано с подробно изложена фактическа обстановка и обосновани правни изводи.

Съгласно разпоредбата на чл. 284, ал. 1 ЗИНЗС държавата отговаря за вредите, причинени на лишени от свобода или задържани под стража от специализираните органи по изпълнение на наказанията в резултат на нарушения по чл. 3, който в своята ал. 1 предвижда, че тези лица не могат да бъдат подлагани на изтезания, на жестоко, нечовешко или унижително отношение. Според чл. 3, ал. 2 ЗИНЗС, за нарушение на ал. 1 се смята и поставянето в неблагоприятни условия за изтърпяване на наказанието лишаване от свобода или задържането под стража, изразяващи се в липса на достатъчно жилищна площ, храна, облекло, отопление, осветление, проветряване, медицинско обслужване, условия за двигателна активност, продължителна изолация без възможност за общуване, необоснована употреба на помощни средства, както и други подобни действия, бездействия или обстоятелства, които уронват човешкото достойнство или пораждат чувство на страх, незащитеност или малоценност, действия

или бездействия на техни органи и длъжностни лица при или по повод извършване на административна дейност. Според чл. 284, ал. 5 ЗИНЗС в случаите по ал. 1 настъпването на неимуществени вреди се предполага до доказване на противното.

При определяне размера на обезщетението съдът е отчел всички обстоятелства, съставляващи проявления на нарушението по чл. 3, ал. 1 вр. с ал.2 ЗИНЗС за доказаното в случая оплакване, съобразил е характера и интензитета на породените страдания, изразяващи се във физ.болка, дискомфорт, неудобство и притеснение, както и предхождащото здравословното състояние (което е влошено от престоя в затвора и е повлияно от хигиенните и санитарно-битови условия там); отчетен е периодът, в който ищецът не е бил лекуван респ. своевременно прегледан от съответен медицински специалист.

Макар и определеното обезщетение се обсъжда като ниско по размер от касатора П., настоящата инстанция намира, че то е напълно съответно на временността на преживените болки и страдания и обстоятелството, че няма настъпила увреда в общото му здравословно състояние, вследствие бездействие на ответника.

По тези аргументи съдът намира противостоящите възражения на страните по отношение на несправедливост на размера на обезщетението за неоснователни. Въз основа на събраните по делото доказателства, съдът е достигнал до правилни и обосновани изводи, които са подробни и задълбочени, поради което настоящия съдебен състав с оглед разпоредбата на чл. 221, ал. 2 изр. последно от АПК не следва да ги приповтаря.

Предвид горното, настоящата инстанция намира, че решение № 2824 от 26.04.2024г., постановено по административно дело № 2818/22г. по описа на Административен съд – София-град е правилно и законосъобразно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора разноските на страните по делото за настоящата инстанция следва да останат в тежест на страните така, както са направени.

Мотивиран от горното, Административен съд – София-град, VII троен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № № 2824 от 26.04.2024г., постановено по административно дело № 2818/22г. по описа на Административен съд София-град , 47 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: